

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s člankom 7. stavcima 1. i 9. Direktive 2012/27/EU⁽¹⁾ propis države članice kojim se uspostavlja nacionalni sustav obveze energetske učinkovitosti čiji se primarni oblik ispunjenja sastoji od godišnjeg finansijskog doprinosa u nacionalni fond za energetsku učinkovitost uspostavljen na temelju članka 20. stavka 4. navedene direktive?
2. Je li u skladu s člankom 7. stavkom 1. i člankom 20. stavkom 6. Direktive 2012/27/EU nacionalni propis kojim se predviđa mogućnost ispunjenja obveza uštede energije pomoći akreditacije ostvarene uštede kao alternativa finansijskom doprinosu u nacionalni fond za energetsku učinkovitost?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje potvrđan, je li u skladu s navedenim člankom 7. stavkom 1. i člankom 20. stavkom 6. navedene directive predviđanje te alternativne mogućnosti ispunjenja obveza uštede energije ako njezino stvarno postojanje ovisi o tome da je vlada uspostavi regulatornim putem prema svojoj diskrecijskoj ocjeni?

U istom smislu, je li takav propis sukladan ako vlada ne uspostavi navedenu alternativnu mogućnost?

4. Je li u skladu s člankom 7. stavkom 1. i člankom 4. te direktive nacionalni sustav koji strankama obveznicama uštede energije smatra samo poduzeća za maloprodaju energije, a ne i distributere?
5. Ako je odgovor na četvrto pitanje potvrđan, je li u skladu s navedenim stavcima članka 7. određivanje poduzeća za maloprodaju energije kao stranaka obveznica a da se pritom ne utvrde razlozi koji su doveli do toga da se distributeri energije ne smatraju strankama obveznicama?

⁽¹⁾ Direktiva 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetskoj učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ i 2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ (SL 2012., L 315, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 12., svežak 4., str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. studenoga 2016. uputio Eirinodikeio Lerou (Grčka) – Alessandro Saponaro, Kalliopi-Chloi Xylina

(Predmet C-565/16)

(2017/C 022/19)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Eirinodikeio Lerou (Grčka)

Stranke glavnog postupka

Podnositelji zahtjeva: Alessandro Saponaro Kalliopi-Chloi Xylina

Prethodno pitanje

U slučaju kad su grčkom sudu roditelji djeteta s uobičajenim boravištem u Italiji podnijeli zahtjev za odobrenje za odricanje od nasljedstva i u svrhu utvrđivanja je li prorogacija nadležnosti u skladu s člankom 12. stavkom 3. točkom (b) Uredbe 2201/2003⁽¹⁾: (a) znači li samo podnošenje zahtjeva grčkom судu nedvosmislen prihvati prorogacije nadležnosti od roditelja, (b) je li državni odvjetnik jedna je od stranaka u postupku koje moraju prihvati prorogaciju nadležnosti u trenutku podnošenja zahtjeva s obzirom na to da u skladu s odredbama grčkog prava ima zakonsko pravo sudjelovati u

tom postupku; (c) je li prorogacija nadležnosti u interesu djeteta s obzirom na to da potonje i njegovi roditelji, u svojstvu podnositelja zahtjeva, imaju ubičajeno boravište u Italiji, dok je ostaviteljevo prebivalište u trenutku smrti bilo u Grčkoj i njegova ostavina se nalazi u Grčkoj?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 (SL 2003., L 338, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svežak 3., str. 133.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. studenoga 2016. uputio High Court of Justice (Chancery Division) (Ujedinjena Kraljevina) – Merck Sharp protiv Comptroller-General of Patents, Desings and Trade Marks

(Predmet C-567/16)

(2017/C 022/20)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Merck Sharp

Tuženik: Comptroller-General of Patents, Desings and Trade Marks

Prethodna pitanja

1. Mora li se s obavijesti o završetku postupka koju je prije isteka temeljnog patenta izdala referentna država članica u skladu s člankom 28. stavkom 4. Direktive 2001/83/EZ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu, postupati jednako kao i s izdanim odobrenjem za stavljanje u promet u smislu članka 3. točke (b) Uredbe (EZ) br. 469/2009⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o svjedodžbi o dodatnoj zaštiti za lijekove (kodificirana verzija) (u dalnjem tekstu: Uredba o svjedodžbi o dodatnoj zaštiti) tako da je podnositelj zahtjeva za svjedodžbu o dodatnoj zaštiti ovlašten u predmetnoj državi članici podnijeti zahtjev i dobiti svjedodžbu o dodatnoj zaštiti na temelju obavijesti o završetku postupka?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, je li u okolnostima iz prvog pitanja neizdavanje odobrenja za stavljanje u promet u predmetnoj državi članici na dan podnošenja zahtjeva za izdavanje svjedodžbe o dodatnoj zaštiti u toj državi članici nepravilnost koju je moguće ispraviti u skladu s člankom 10. stavkom 3. Uredbe o svjedodžbi o dodatnoj zaštiti kada je odobrenje za stavljanje u promet izданo?

⁽¹⁾ (SL L 311, str. 67.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svežak 56., str. 27.)

⁽²⁾ (SL L 152, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svežak 64., str. 166.)